

Verklaring van de vakbonden in het paritair comité scheikunde naar aanleiding van dossier mensenhandel bij Borealis

Eind juli kwam in de Antwerpse haven een schrijnend geval van sociale uitbuiting en mensenhandel aan het licht op een werf van het bedrijf Borealis.

Al jaren trekken de vakbonden tevergeefs aan de alarmbel met betrekking tot het fenomeen van sociale dumping, dat eerder een verdienmodel dan een uitzondering is geworden. Na de vaststellingen bij Borealis, werden de slachtoffers door al dan niet malafide tussenpersonen gewoon omgeleid naar een andere werf, dit keer bij BASF, waar eveneens frauduleuze praktijken werden vastgesteld.

De onderbemanning van de bevoegde inspectiediensten zorgt ervoor dat dergelijke praktijken slechts mondjesmaat aan het licht komen. Meer controle en strengere straffen zouden alvast helpen in de strijd maar ook een aanpassing van de (veel te lakse) wetgeving ter zake is broodnodig.

Zo moeten de opdrachtgever en hoofdaannemer als eindverantwoordelijke aansprakelijk gesteld kunnen worden en een beperking van de keten van onderaanneming dringt zich op.

Verder dient er een halt toegeroepen te worden aan de zogenaamde "race to the bottom" waarbij bedrijven steeds maar weer op zoek gaan naar lagere prijzen. Dit zet namelijk de deur open voor malafide ondernemingen die zonder enige scrupules mensen tewerkstellen in mensenwaardige omstandigheden om de geboden contracten toch maar binnen te kunnen halen.

Wij roepen de bedrijven en de werkgeversfederatie dan ook op om hun verantwoordelijkheid op te nemen. Scherpere en meer interne controle zijn een noodzaak waarbij de bevoegdheden van de werknemersafgevaardigden in de OR, het CPBW en de Syndicale Afvaardiging uitgebreid moeten worden zodat ook zij er op kunnen toezien dat alle werknemers aan correcte loon- en arbeidsvoorwaarden worden tewerkgesteld. Al te vaak dienen papieren (interne) gedragscodes enkel als paraplu bij incidenten zoals deze.

Concreet willen wij volgende vragen voorleggen aan de werkgevers van de sector scheikunde en vragen hen niet stilzwijgend aan de zijlijn te blijven staan maar een duidelijk actieplan uit te werken.

- Hebben bedrijven als opdrachtgevers inzicht in de kanalen die gebruikt worden door (onder)aannemers om arbeidskrachten aan te werven ?
- Controleren opdrachtgevende bedrijven zelf strikt de sociale omstandigheden van deze arbeidskrachten zoals huisvesting en loon- en arbeidsvoorwaarden ?
- Is de werkgeversfederatie bereid om een charter op te stellen waarin strikte minimale normen worden vastgelegd waar (onder)aannemers zich contractueel aan moeten houden bij het werken binnen onze sector ?
- Is de werkgeversfederatie bereid om mee te pleiten bij de betrokken instanties voor een uitbreiding van de bevoegde inspectiediensten en hier ook actief mee samen te werken ?
- Is de werkgeversfederatie bereid om mee te pleiten bij de betrokken instanties voor een gedeelde en retroactieve aansprakelijkheid in de volledige aannemingsketen ?

- Willen opdrachtgevende bedrijven in de genoemde dossiers hun (morele en financiële) verantwoordelijkheid opnemen om samen met de hulporganisaties de slachtoffers te ondersteunen ?
- Is de werkgeversfederatie bereid om de bevoegdheden en de faciliteiten van de werknemersafgevaardigden uit te breiden naar het personeel van onderaannemingsbedrijven, zowel in het structureel sociaal overleg als naar controles op het naleven van de wetgeving welzijn en veiligheid en het naleven van de geldende loon- en arbeidsvoorwaarden ?